

KULTIVERAT

Medlemstidning

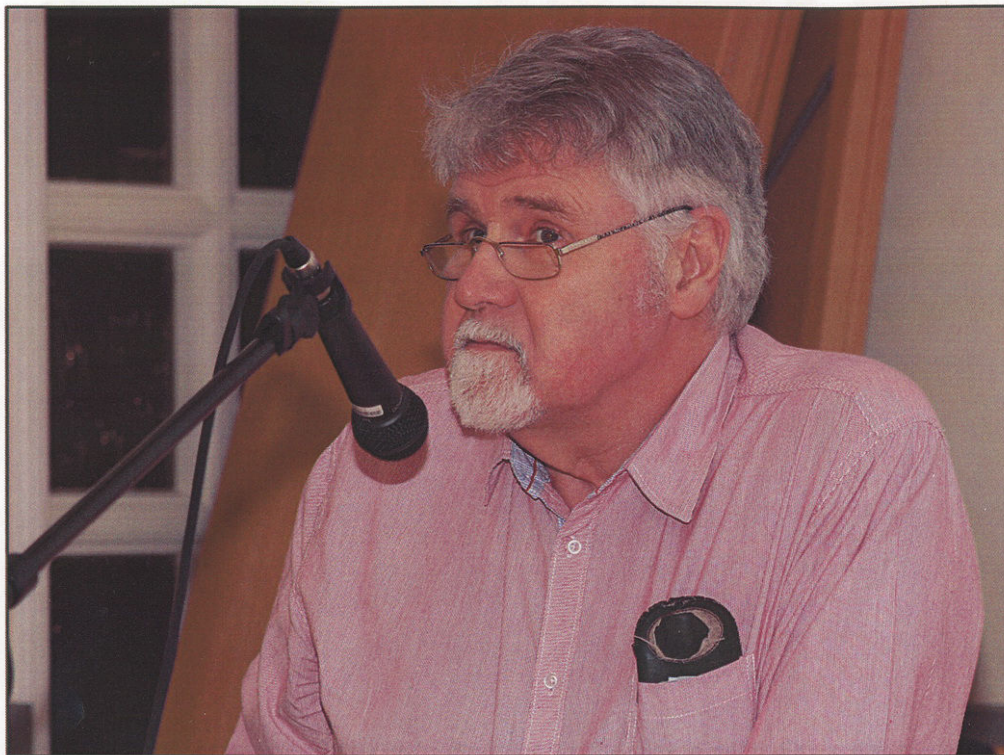
för Hjelmarebygdens Veterantraktorförening

Nr 2 2016 Årgång 8

I detta nummer:
Tjejer tar för sig
Resan västerut
Busiga gubbar

Stort tack för ett gott arbete

Hej traktorvänner!

Nu har vi genomfört vårens och försommarens aktiviteter. Deltagandet har varit stort av våra medlemmar. Vi har fått mycket beröm för våra egna arrangemang.

Jag deltog i traktorresan i Österåker. Den var mycket intressant.

Vårt deltagande i Ånnaboda i år har blivit utökat med en traktor och vagn som kör inom området. Föreningen hjälpte till med traktortransporter för de långväga deltagarna.

Föreningen har även köpt in bord och stolar, samt fyra små traktorer för barnen. En blev såld på sommarcaféet, som var välbesökt med trubadur och allt.

Omslagsbilden

Deltagarna i manöverprovet. Från vänster Jenny Lindström som kom fyra i tävlingen, Helena Pettersson, blev trea, (Claes dotter), Cecilia Berglind kom tvåa och Gunilla Berglind vann manöverprovet. Pappa Göte påpekade diskret att man ser ganska tydligt i vilken familj som talangerna fostrats. Till saken hör också att Jennys pappa heter Rune Berglind.

Även höskörden i Lännäs har genomförts. Vi hade tur med vädret och höet blev bra, säger de som kan det här.

Nu får vi se fram mot eftersommaren och höstens aktiviteter, plöjningarna och inte minst höstfesten. Jag hoppas att den hittillsvarande sommaren har varit bra och det som är kvar blir lika bra.

Hoppas att alla traktorer som skall vara med på våra aktiviteter i höst startar, T43an startade som tur var.

Jag får här passa på att tacka alla, som varit ute och representerat föreningen, för ett gott arbete.

Med vänlig hälsning Kenneth
från hammocken.

Julitadag i både spöregn och solsken

Busiga gubbar! Claes Lundén (närmast) och Lasse Björkström ställde undan sina veterantraktorer för en stund och lät pojkarna i dem få fritt spelrum. Kul att barnasinnet finns kvar bland rynkorna.

Julitadagen 2 juli 2016. Lantbruksdagen som det egentligen heter. En dag med slagregn och kraftiga kastvindar. Sol emellanåt och moln som kom och gick. Å, vi var där så klart. Traktorbutiken från Hjelmarebygdens veterantraktorförening. Fritidsknallar kan vi väl kallas OSS!

Trion som drog iväg från museet i Stora Mellösa 07.45 var Börje Eriksson trogen vid ratten, Ellinor och Annalena som klokt nog redan packat och fixat klart vår bästa bästa släpkärra. Stora matsäckar fanns också med i vår packning. Börje blir på extra gott humör när han vet att det vankas Gofika. Väl framme i Julita började det välsignade regnet. Regnet som gjorde oss snabba i våra rörelser -för att snabbt få upp vårt butikstält med mera. Många kom förbi och sökte regnskydd och vi välkomnade och bjöd på fika med glada tillrop och skratt.

Vårt buller i bångstök gjorde att många blev intresserade och kom för att se mer på oss och vårt utbud av varor denna dag. Böcker, kepsar till små och stora, kläder, leksaker samt en massa annat. Ja vi sålde bra trots regn och blåst.....

Vi hade ju dagen till ära med oss våra nykomlingar: Tramptraktorer för de små. Finfina traktorer att få provåka och köpa om man ville. Det var härligt att se alla mor- och farföräldrar som med krummade ryggar hade fullt upp med att skjuta på traktorerna för att få lite mer fart. De minsta barnen nådde ju inte ner med sina små ben utan behövde lite hjälp.

En succé var detta och hjälpte givetvis också till att kunder strömmade till. Längre fram på eftermiddagen kom solen för att stanna. Lite lättsam sommarvärme kunde göra så att fleezetröjorna kunde tas av för en stund. Vi var ett härligt gäng som sedan kunde packa ihop för dagen och känna oss nöjda. Det går lätt när man är många och hjälps åt.

Innan vi åkte mot Stora Mellösa tog Ellinor och jag oss en titt bland alla rosor och pioner på Julita gård. Så vackert, så njutbart med alla ljuvliga dofter från denna blomsterprakt. Inhandlade också lite tomatplanter, Julitas egen rapsolja med kryddblandning. Som sagt Julita är vackert både i regn och solsken.

Annalena Schöllin

De gjorde drömmresan västerut till USA

Äntligen kom möjligheten att få se en del av Amerika! Medresenär var Alf Andersson, vi hade pratat om det länge. För att få så stor behållning som möjligt valde vi Saxentorp Tours Traktorreisan där Traktor Power är medarrangör. I februari lyfte vi från Landvetter, bytte till större i Amsterdam, landade i Detroit i Michigan, bytte till mindre och kom till Louisville i Kentucky, där vi i huvudsak bodde.

Första dagen ägnades åt National Farm Machinery Show, USA:s största inomhusmessa för lantbruksmaskiner, elva hektar under tak. Där fanns att titta på, bland annat Fendt 1050 och John Deere 9620 RX, som då ännu inte visats i Sverige. Veteraner var det ont om, men jag fick med mig en fin modell av en JD 620 med narrow front. Framåt kvällen fick vi beskåda alla fina pulling-traktorer som under tre kvällar skulle kvala inför lördagens final. Där träffade vi Brandon Hunt, som tillsammans med sin bror tävlade med varsin CaseIH, en diesel och en på metanol. Han medgav, efter mycket tjat, att den på metanol gav cirka 4.000 hästkrafter.

Kvällens pulling inleddes med nationalsången och God Bless The USA. Alla i den fullsatta arenan stod upp med handen på hjärtat. Där har vi något att lära, vilken stolthet! Inomhus förstärker säkert ljudnivån avsevärt, tur det finns öronproppar. En mesläpande slang tar hand om avgaserna från dieslarna. Behovet besnades då denna slang sprack under ett drag. Kolsvart!

Nästa dag var nog resans höjdpunkt. Besök hos Chris Wathen och hans dotter Amanda på deras farm utanför Evansville i Indiana. Förutom farmen på cirka 700 hektar åkermark, ägnade dom sig åt att samla gamla traktorer och redskap. Särskilt midjestyrt, där det mesta fanns som byggdes under premiäråren. Big Bud och Steigrar användes i driften, något annat fanns inte. Amanda och hennes kille bodde i två mindre spannmålssilos som blivit över. Mysigt, vi var inne och fikade två gånger. En son på tre månader säkrar säkert samlande och brukande.

På tillbakavägen kollade vi in en gammal gruva där en drag-line använts för att skala bort jordlagret över kollagret. Vägde 2.400 ton med en bom på 100 meter och skoptyngd på 70 ton.

Vidare en tillverkare av slagträn till baseball, cirka 1,8 miljoner per år. Jim Beam whisky, som tillverkar 50 procent av all bourbon, vilket

innebar 1.000 tunnor per dag från spannmål och majs från 80 hektar. Lördagen bjöd på stadsrundtur med två härliga damer, varav den ena kör och pratar, medan den andra serverar Jim Beam med tilltugg. Mer tid på utställningen innan finalen på traktorpulling. Inga prispengar i världen kunde betala dessa monster, men dom har förmodligen riktigt kul. På kvällen blev det några Jim Beam tillsammans med Traktor Powers chefredaktör Kenneth Fransson

Mot Nashville i Tennessee. Vi stannade till i Bowling Green där Corvette-bilarna tillverkas men även har ett museum. Intressant för den som gillar bilar. I Nashville väntade en guidad tur i Grand Ole Opry, en gammal konserthall med radiolivesändningar flera gånger i veckan. Vi bokar en countrykonsert två kvällar senare.

Nästa dag, Memphis och Elvis Graceland. Museets höjdpunkt var den John Deere 4010 med lastare, som trots blixtförbud, gick att få en bra bild på. Sun Studio, var en nog så intressant upplevelse. Där spelade Elvis in sina första skivor och mikrofonen finns kvar och har därmed varit i allas våra händer. Tillbaka i Nashville. Vi besöker Johnny Cash-museet med stor behållning. Åter på en bar med livemusik, man ville aldrig gå. Köpte en bok om sex efter 50, om nån vill låna.

Kvällens country på Grand Ole Opry var bara så bra! Vi återvänder mot Louisville och stannar till i Hopkinsville, där USAs största CaseIH handlare har sitt huvudkontor. Vi träffar pullaren Brandon Hunts farfar, som grundade företaget och idag säljer CaseIH på 13 ställen i fem delstater. En klok man, som verkade ha svar på allt, om inte, med hjälp av sin telefon. 2014 var ett bra år, då omsatte man 340 miljoner dollar! Årets prognos var hälften. Många har problem, att betala sina maskinskulder.

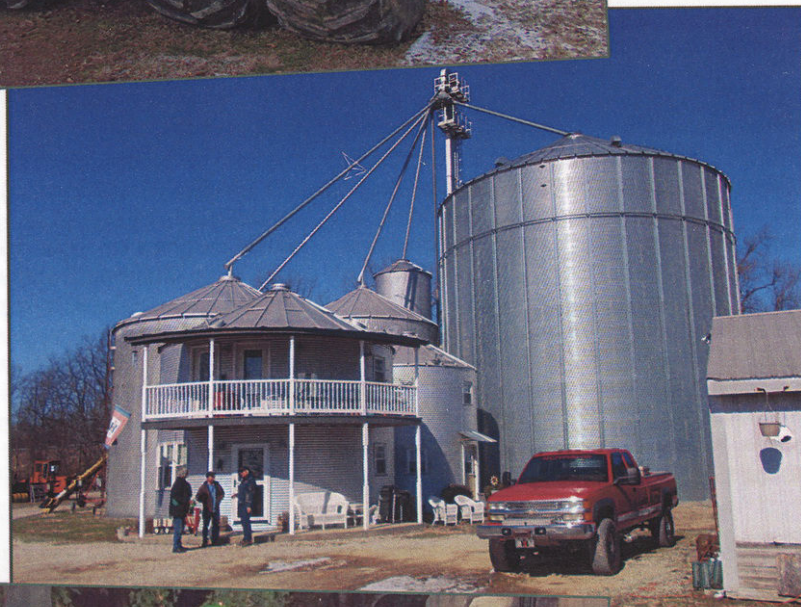
Grunden till imperiet är ett lantbruk, där Brandon och hans bror idag basar. Vi besökte gården, som är på 4.000 hektar, varav hälften arrende. Man har tio traktorer, CaseIH naturligtvis, varav fyra på band. Tre tröskor och 13 lastbilar med mera. På bevattningsbar mark skördade man sex ton vete per ha. Sådan mark kostade 185.000 kronor per hektar att köpa. Hemresa via Atlanta i Georgia. Trevliga killar på Saxentorp Tours, som kan sin sak!

Göran Larsson

Två världsresenärer på det största av det största - en Big Bud. Alf Andersson och Göran Larsson njuter av utsikten.

Ett annorlunda sätt att bo. En ledig silo fick helt enkelt göra tjänst som bostad. Lär vara lite varmt på sommaren.

Elvis Presley höll sig faktiskt med en egen traktor - en John Deere 4010. Här står den på hans museum i Graceland.

Veterantraktorer i Finland

Malax Veterantraktorförening bildades den 3 mars 2007 av 15 personer som ägde minst en veterantraktor. Det är enda svenska traktorföreningen i Österbotten men där finns också många finsktalande medlemmar. Idag är vi 264 medlemmar i föreningen.

Vi försöker bevara och iordningställa gamla traktorer och redskap. Det finns också ett stort antal landmotorer, kultändare, gengasmotor, veteranmopeder, veteranmotorcyklar, lastbilar och hemmabyggen.

Fotnot: Våra vänner i Finland håller sig naturligtvis med en hemsida, malaxveterantraktor.fi. På denna finns en massa information om verksamheten med även länkar till filmer från bland annat plöjning. Malax är beläget strax söder om Vasa, det vill säga ungefär mitt emot Örnsköldsvik i Sverige.

Vi gör cirka fem traktorutfärder med våra veterantraktorer varje år. Vi har alltid en endags utfärd med buss till något traktormuseum eller utställning i Finland. Den här sommaren var det femte gången vi besökte något museum eller veterantraktordag i Sverige. Den 6 augusti besökte 28 medlemmar Veterantraktordagen i Norrtälje och Uffes veteraner i Vallentuna. Varje år har vi en plöjningsdag.

Håkan Stenfors ordförande

Hämtresa på vinst och förlust

Alldeles för mycket jeep och alldeles för liten kärra. Roger Andersson och hans bror Frank var ute på äventyrligheter i Värmland under 70-talet. En hämtresa att minnas. Med gigantiskt överlass tog de sig hem trots punktering och intresse från polisens sida.

Den här lilla historien handlar om en hämtning av en FC 150 Jeep i Värmland någon gång i slutet av 70-talet. Brorsan Frank och jag tog vår traktorregisterade Willys pickup med en utomordentligt trött Perkins dieselmotor och for iväg. Bakom hängde en oregisterad kärra med tiotumshjul, enligt landsarkivet tillverkad av Bloms smide i Vingåker. Nåväl, till säljaren i skogen utanför Årjäng gick resan utan några som helst problem. När vi kom dit möttes vi av ett original av den gamla stammen med massor av bilar, arbetsredskap, grävmaskiner och en hel del annat smått och gott på ägorna. Farbror var en hygglig prick och lyfte med lämpligt fordon FC:n upp på släpet. Nu visade det sig att kärran och fordon inte var riktigt kompatibla. Jeepen var helt enkelt både för stor och för tung för den lilla kärran. Varvid frågan om fortsatt färd naturligtvis infann sig. "Ser det tillräckligt jävligt ut vill inga poliser befatta sig med det", var den logiska slutsatsen för gubben i skogen så det var bara att åka. Till Grums gick färdens alldeles utmärkt (bortsett från tempot) men i Grums sköt ett däck på kärran. Vi hade ett reservhjul men vad hjälpte det när det inte gick att få loss gamla fälgen från navkubben. Istället fick vi kränga av däcken och montera på det hela.

Nu hade vi ett fungerande hjul men ingen luft. Vi tog hjulet och gick efter E18. Efter några kilometer låg en verkstad men eftersom den här händelsen inträffade en lördageftermiddag fanns naturligtvis ingen där. Efter en stund kom dock en karl på motorcykel, vilket visade sig vara en av ägarna. Han öppnade och hade naturligtvis en kompressor som vi fick låna. Han frågade om det var vårt ekipage som stod längre ner längs vägen, vilket resulterade i att han tipsade om fler jeepar som fanns i grannskapet. Livet består av en massa slumpartade händelser, helt klart. Mitt inne i Karlstad blev det stopp vid ett trafikljus där vi skulle svänga till höger. Nu var det bara så att elkopplingen mellan dragfordon och släpvagn hade sina brister varför det blinkade åt alla håll. Vilket i sin tur ledde till att polisen uppmärksammade vårt ekipage. Bilen stannade framför oss, pekade, skrattade och åkte vidare. Tänk så rätt säljaren uppe i Årjäng hade. Resten av färdens hem till Vingåker gick alldeles utmärkt!

Roger Andersson

Tjejerna kommer på bred front

Flytta på er gubbar. Att köra traktor bara är ett karlgöra avfärdar den här kvartetten med besked.

Det här var dagen då tjejerna tog kommandot. Dessutom på bred front. Uppför backen på Runes gårde kom Helena, Cecilia med syrran Gunilla på skärmen och Jenny med varsin traktor och harv. För fotografens skull också sida vid sida. De tyckte väl samfällt det var dags att tvätta bort intresse för gamla traktorer som något bara för äldre herrar.

Årets sådag på Rune Berglinds gårde vid Bönerud bjöd på ett fantastiskt väder, det vill säga de allra bästa förutsättningar för en sådan här typ av arrangemang. Och det fina vädret bidrog också till att publiken var större än någonsin tidigare. I kapp med solen sken Rune som efter förra årets prövningar naturligtvis var nöjd att sådden gick att genomföra utan mankemang.

Hur många gånger den ställdes in och flyttades fram förra året har väl de flesta tappat räkningen på. Regn, regn och åter regn gjorde sådden omöjlig. Alltsammans slutade med att evemangent hölls en fredagskväll. Då höll det faktiskt uppe men var istället svinkallt med isande vind.

Nu är havren sådd och förväntas gro på bästa sätt. Allt för att skördas i förhoppningsvis fint väder och bli julkärvar. Något som tids nog glädjer både fåglar och föreningens kassa. När man ändå var igång på gårdet sattes också några rader potatis.

Dagens stora höjdpunkt, som tyvärr många missade, var när tjejerna gjorde upp i konsten att köra manöverprov med traktor. En rafflande tillställning som så småningom kom att utveckla sig till ett familjedrama.

På Runes fina men synnerligen trögstyrd Victor skulle tjejerna från given punkt backa med kärra i sväng bort mot ett smalt "grindhål". Därefter var det järnet rakt fram för att sedan stanna exakt halvmeter från en stolpe. Plus och minus gav tidstillägg.

Avslutningvis var det sedan dags att backa in i ytterligare ett grindhål. Nu skulle en grov bult som hängde i ett snöre i hydraulen sänkas ner i ett betongrör. Ett riktigt pillergöra skulle det visa sig. Gunilla vann med Cecilia som tvåa, båda med efternamnet Berglind. Pappa Göte var naturligtvis stolt som en tupp men samtidigt enväldig domare. Trea kom Helena Pettersson medan Runes dotter Jenny tog en hedrande fjärdeplats.

Med en förhoppning att det kvinnliga inslaget vid sådden inte är en engångsföreteelse. Efter sommaren är dags för plöjning både vid Valsta och i Björkvik. Då kommer ni väl?

Conny Toverland

Det här fixar du, manar pappa Claes Pettersson och peppar dottern Helena inför manöverprovet. Familjehedern står på spel inför drabbningen med släkten Berglind. Det gick i alla fall skapligt.

Jenny Lindström rattar för fulla muggar medan pappa Rune i ljus skjorta tittar på ängsligt. Till höger i bild enväldige domaren Göte Berglind. Alltsammans slutade med en fjärdeplats.

Tvål lagade läckande bensintank

Rådiga unga män lagade läckande bensintank med tvål. En lösning som åtminstone fungerade tills det började regna...

För många år sedan var jag i Afrika som del i en kurs i U-landsmedicin. Första veckan var det föreläsningar på det stora sjukhuset i Kenyas huvudstad Nairobi och på helgen var vi fem glada grabbar som skulle åka till Mount Kenya, Afrikas näst högsta berg med sina 5199 meter. På berget finns flera glaciärer och en del växt- och djurarter som inte finns någon annanstans. Vi hade hyrt en Isuzu Trooper, en fyrhjulsdriven jeeptyp.

När vi körde mot berget tyckte vi bilen drog ganska mycket bensin och när vi var i backarna uppåt upptäckte vi varför: håll i bensintanken! I botten dessutom. Det var inte så kul med tanke på att närmaste bensinmack låg långt bort. Bill, vårt mekaniskt kunniga resesällskap kikade under bilen med rynkad panna och vi såg framför oss att vi skulle bli tvungna att gå hem. Men då kom räddningen! Några lokala unga män insåg vår prekära situation och kom till vår hjälp.

Med tvål! Man gnider en tvål över sprickan, så tåtar den! Vi försökte erbjuda vår svenska Lux-tvål, men den fnös de bara åt. Nej, det skulle vara kenyansk tvål! Hård och seg. Kanske inte så skön att tvätta sig med, men utmärkt till läckande bensintankar.

Vi kom upp till vårt basläger på 3000 meters höjd och installerade oss i en enkel hytta. Lite matlagning och sen blev det vandring en bit uppåt. Vi kom varken till toppen eller till någon glaciär, men utsikten och miljön var fantastisk.

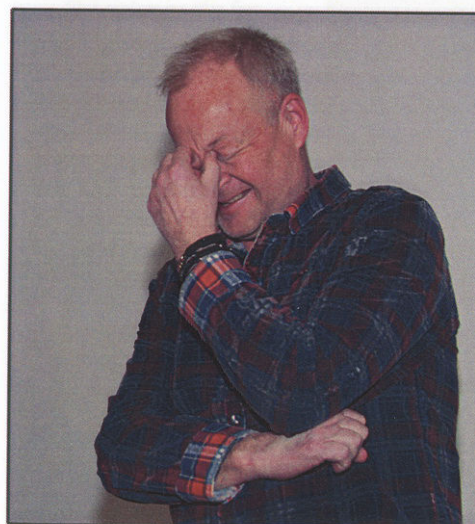
Bensintanken höll tätt över natten medan vi vandrade på berget och det fanns till och med bensin kvar så vi kunde köra tillbaka mot Nairobi. Då började det regna! Det var en minnesvärd köring med lätt fot på gasen och allas blickar på bensinmätaren medan tvålen löddrade bort på undersidan... Men vi kom hem till sist och var på plats igen måndag morgon för studieresa med buss på landsbygden i västra Kenya, bort mot Victoriasjön.

Hur som helst: Mount Kenya var en fantastisk upplevelse som verkligen rekommenderas. Ska man upp på toppen blir det mera strapatser, men det räcker också bra att vandra på sluttningarna som vi gjorde.

Håkan Geijer

Fenor på råakor och fläsk. Lars Berglind och Kjell Larsson visade sig vara mästare att få till denna anrika maträtt. De fick visa sina färdigheter i samband med råakefesten i Björkviks Folkets park.

Överraskad stipendiat. Precis i det här ögonblicket blir förre ordföranden Bengt Geiron medveten om att han ska få motta Sigvard Holms stipendium för mycket gott och förtjänstfullt arbete i föreningen.

Auktion en udda affärsuppgörelse

Auktion är som affärsuppgörelse lite speciell. Det är köparen som bestämmer priset. Varan säljs i "befintligt skick". Ingen kan ju klaga på att det blev för dyrt. Ibland kan väntan bli lång när ett antal så kallade "fyndlådor" ska hitta ny ägare. Förhoppningsvis till nöja och glada köpare.

För att priset ska bli högt, till säljarens förtjusning, krävs minst två spekulanter. Var smärtgränsen går är individuellt. Resonemangen kan bli många och långa. Är det för dyrt, kan man ge så mycket för det här?

Kaffedoften sprids från serveringsvagnen. Ibland sköts det av en ideell förening.

När auktionen är slut börjar nästa fas. Lastning för hemtransport. Hur får man hem sitt/sina fynd? Hjälpssamma krafter kommer väl till pass. Vid hemtransport förekommer det att en så kallad "förlåtningskylt" (LGF) används. Hem kommer man ju alltid. Jag har inte hört talas om någon som blivit kvar på auktionen.

Jan Larsson

Rally mot förtegn mål

Göran Olsson välkomnar Rickard Pettersson och Göran Larsson på varsin gröning.

En gång är ingen gång och två gånger en tradition. Därmed har väl Göran Olsson och Janne Larsson mer eller mindre bundit upp sig att arrangera ett nytt traktorrally i Österåker även i juni nästa år. Trots konkurrens från allehanda evenemang, inklusive studentfirande, kom ungefär 25 traktorer upp till träffen. En del med vagnar och medföljande resenärer.

Platsen var som den nya traditionen bjuder Österåkers kyrka. Eller mera exakt hade Göran sett till att ekipagen draperade backen runt klockstapel. Och de allra flesta kom i mycket god tid före start, ingen vill ju missa det obligatoriska och livgivande försnacket.

Så bar det iväg mot metropoler som Berga, Vannala, Klockarbol, Bonnas, Askarboda, Boda för att sedan via den gamla kvarnvägen mot Skovbokvarn och Låtra landa i en liten öppning i den senvuxna tallskogen bakom Fagermons grustag. Medan resenärerna intog den första delen av medhavd matsäck berättade Arne Westberg, ordförande i Österåkers hembygdsförening, på sitt karaktäristiska och kåserande sätt om människor och ställen i närområdet ur ett historiskt perspektiv. Bästa skrönan var nog om de två gossarna som runt 1910 i belöning skulle få åka med i en bil från Grövsbol mot Vingåker. Saken var bara den att de blev avsparkade vid Skenäs och fick gå hem.

Om målet för den fortsatta färden ställdes flera frågor till ledaren för karavanen, Göran Olsson. Med ett snett leende svarade han "vi får väl se" eller "det kommer säkert att visa sig".

Dock bar det iväg förbi Greven i Grövsbol (som Arne berättat om) och vidare mot Gropptorp. Så svängde Göran tvärt vänster in på en grusväg och efter en stund nådde vi slutmålet Gabrielstorp. Här har familjen Pettersson under många år sparat äldre maskiner och redskap. Bröderna Rolf och Anders hade rullat fram tre gamla traktorer, två BM med tändkulemotorer och en ålderstigen John Deere. Naturligtvis startades de och demonstrationskördes en liten bit.

Vädrets makter var i huvudsak välvilligt inställda mot denna dag, åtminstone mot dem som försett sig med långkalsonger, och under dagen kom bara en ytterst liten regnskur. Men det finns ju inget fel väder, det finns ju bara fel kläder.

Detta är ett arrangemang som med sin opretentiösa framtoning håller. En tid, en plats och något enkelt utflyktsmål. Det inte minst viktiga är ju ett otvunget umgänge med likasinnade under trevliga former. Då behövs inga pukor och trumpet.

Conny Toverland och Sune Jansson

Här drar karavanen iväg på grusvägen mot Vannala gård och vidare mot Boda samt flera andra stora metropoler i trakten.

Efter vederbörlig uppvärmning av tändkulan har Rolf Pettersson på Gabrielstorp fått fart på sin gamla BM från 1942.

Göran Olsson tar täten framför Göte Berglind och resten av ekipagen. Visserligen var det lite kallt men trots det visade bygden upp sig från sin allra bästa sida.

Program för hösten och vintern

augusti 2016

*Skördedag i Lännäs 27 augusti kl. 10:00. Rune Berglind bjuder in till skörd och vi hoppas att havren är mogen. Fika serveras. OBS! Aktiviteten är väderberoende varför datumet är mycket preliminärt! Kontakt: Rune Berglind, tel: 070-7307210

*Femöredagen 27 augusti 2016 kl. 10:00 i Femöre, Oxelösund. Då arrangeras Femöredagen med aktiviteter för alla åldrar. Börje Andersson sköter kontakterna.

september 2016

*Veteranplöjning i Valsta, Odensbacken 17 september 2016 kl. 10:00. Vår traditionella plöjningssäsong börjar i Odensbacken. Förutom att plöja tröskor vi och kör med tröskverket. Vi ska även prova att pressa halm direkt efter tröskan, allt detta beroende på vädret. Lotterier, hamburgare, korv, dricka och kaffe finns att köpa. Kontakt: Börje Andersson, tel: 0706-313431

*Veteranplöjning i Björkvik 24 september 2016 kl. 10:00. Traktorplöjning och tröskning med bogserade och självgående tröskor och tröskverk. Utställning av traktorer, redskap, veteranbilar med mera. Kontakt: Börje Andersson, tel: 0706-313431

oktober 2016

*Onsdagscafé 26 oktober kl. 18:00 Odensbackens konditori, Odensbacken. Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Kenneth Johansson, tel 0703-882243.

november 2016

*Höstfest Kyrkans Hus, Vingåker 12 november 2016 kl. 18:00 - 23:00 mer info senare på vår hemsida.

*Onsdagscafé 30 november kl. 18:00 Katrineholms Nostalg & Traktor Museum. Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Sören Berglind, tel 0705-959937.

december 2016

*Onsdagscafé 14 december kl. 18:00 Odensbackens konditori, Odensbacken. Traditionellt Luciafirande. Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Kenneth Johansson, tel 0703-882243.

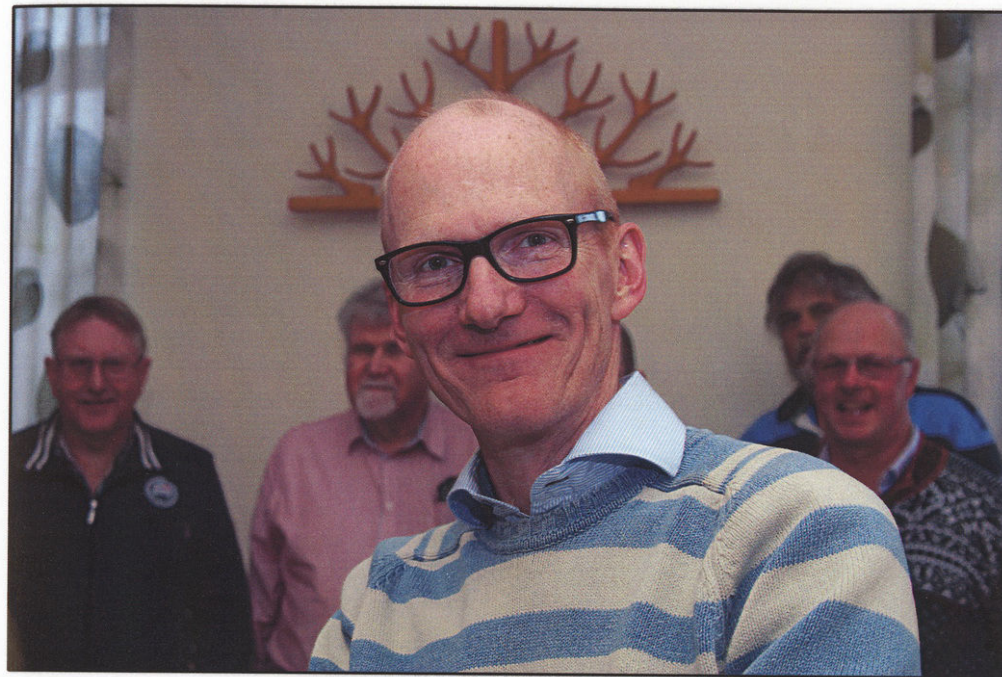
januari 2017

*Onsdagscafé 25 januari kl. 18:00 Katrineholms Nostalg & Traktor Museum. Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Sören Berglind, tel 0705-959937.

februari 2017

*Onsdagscafé 22 februari kl. 18:00 Odensbackens konditori, Odensbacken. Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Kenneth Johansson, tel 0703-882243.

Håkan Geijer avgick som kassör

Föreningens kassör sedan starten, Håkan Geijer, valde att kliva åt sidan i samband med årsmötet.

Han har all anledning att se riktigt nöjd ut, avgående kassören Håkan Geijer. Det är ett välskött fögderi han lämnar efter sig. Debet och kredit har skötts med den äran, vilket inneburit att revisorerna haft ett enkelt uppdrag när de synat räkenskaper.

Håkan har gjort ett hästjobb i föreningen från dess födelse men drar sig inte tillbaka helt trots att han nu avgått som "kamrer". Även i fortsättningen har han lovat att sköta hemsidan samt förstås se till att kottrossen är vid god funktion. Heder åt denne kämpe!

Hjelmarebygdens Veterantraktorförening

Ordförande: Kenneth Johansson	070-3882243
Vice ordförande: Börje Andersson	070-6313431
Sekreterare/red: Ann Södergren	0739-834849
Per Lardenäs, kassör	070-5474944
Ledamot: Claes Pettersson	070-2482855
Suppleant: Jan-Erik Larsson	0706-090370
Suppleant: Göran Åkesson	070-3112910
Redaktör: Conny Toverland	070-3296545
Layout/tryck Sune Jansson	073-9631161

Postadress:
c/o Lardenäs
Hansta 1
Berglundsstugan
643 91 Vingåker
PlusGiro 50 44 52-4

Den fältmässiga måltiden förenar

Annalena Schöllin, Elinor Magnérus och Robert Peterson (med modern matternos) låter sig väl smaka. Ynglingarna är William Schöllin-Siitari med ryggen åt kameran och Nils Magnérus.

Oavsett var, när och hur vi träffas inom föreningen äter vi. Kokvagnen står oftast beredd liksom den fiffiga murikan. Och om vi är på resande fot dröjer det inte länge förrän det är dags för rast och då tuggar i oss av riklig medhavd matsäck. Omvänt är ju måltiden ett utmärkt sätt att umgås och en av anledningarna till att vi alltid har trevligt på våra arrangemang. Plus att vi är trevligt folk, förstås.

Samtidigt har det fältmässiga köket utvecklats till en nivå att det är dags för i alla fall någon stjärna i Michelinguiden. Korv med det rätta knäppet langas i riklig mängd liksom hamburgare av utsökt kvalitet. Med vederbörligt tilltugg, förstås. På resa handlar väl skaffningen mest och kaffe och smörgås, företrädesvis med prickig korv (vad annars?) men även stekta ägg har noterats. De mera professionella njuter av varmt käk ur en riktig gammeldags matternos. Till och med lyckades en medlem äta rostbiff och potatissallad med kniv och gaffel på papperstallrik. För att ge det hela en extra dimension balanserade han tallriken på ena knät utan att spilla. Respekt!

Conny Toverland

Nyblivne styrelseproffset Per Lardenäs har här hittat en bekväm liten tall att luta sig mot när han ska förtära den medhavda matsäcken.